Cap problema: podia passar

Li va sortir bé el plantejament a Álvaro Cervera. L'objectiu dels gaditans va ser anul·lar els sistema de joc del Girona jugant d'una forma similar a la que ens té acostumats l'equip que dirigeix Pablo Machín. El Cadis va jugar amb tres centrals, dos bandes, tres jugadors al mig camp i dos davanters, d'aquesta forma buscava la igualtat en totes les zones del camp. Jugava de tu a tu a un Girona irregular en el primer temps. Tot i així existia un cert risc en la manera de jugar dels visitants, el Girona està molt acostumat a aquesta manera de jugar on per poder donar equilibri al sistema es necessiten jugadors molt específics com són els futbolistes de banda, ahir eren Aday Benítez i Pablo Maffeo a qui els tocava marcar diferències en un partit on les altres zones estaven molt equilibrades.

L'eficàcia que va mostrar el Girona el dia del Getafe, on va aconseguir tres gols en tres ocasions durant la primera part, ahir la va tenir l'equip andalús, en les dues primeres arribades i en quatre minuts de diferència es posaven zero a dos, resultat molt favorable per als seus interessos. Els locals van estar indecisos en la passada. Buscaven molta profunditat des del primer moment i poca amplitud, en anar darrere del marcador es van ajuntar la precipitació i la manca de precisió, fet que dificultava al Girona les opcions per entrar de nou a la lluita del partit. Els jugadors locals no estaven prou centrats en el joc. Segurament l'aspecte psicològic els va jugar una mala passada a partir dels gols visitants, l'equip necessitava una pausa per tornar-se a situar i sortir amb força després del descans.

Bona actitud per intentar la remuntada. A la segona part l'equip va obligar el seu rival a defensar molt enrere, Portu, Borja García i Samuele Longo, que va estar actiu tot el partit, apareixien entre línies, aquests moviments obligaven el Cadis a anar reculant i com que la recuperació de pilota per part dels gironins era immediata el joc es desenvolupava prop de l'àrea visitant. Calia treballar en la pressió alta, augmentar el ritme de pilota i no perdre l'ordre defensiu. L'objectiu era aconseguir escurçar diferències i entrar de nou a l'enfrontament. El Girona ja va avisar enviant dues pilotes al pal abans del gol de Samuele Longo. Un gol que arribava amb temps suficient per a com a mínim aconseguir un empat que també era molt vàlid. Ahir, però, la zona de finalització no va estar prou encertada, en les accions d'estratègia es feien bé els moviments d'engany i d'execució però la rematada final no era suficientment bona, igual que passava en les accions de creació, on també faltava encert.

Cap problema. L'equip va mostrar ambició i ganes, un cop es va tornar a situar dins el partit va mostrar lluita, coratge i actitud per aconseguir com a mínim l'empat. Estava clar que podia arribar en qualsevol moment una derrota a l'estadi de Montilivi. Una desfeta que ha de servir per tornar a connectar l'equip. Ha de servir perquè jugadors, tècnics, aficionats i entitat tinguin clar que encara queda molt per lluitar, que l'ascens està molt ben encaminat però queda molt.

Els punts aconseguits fins al moment serveixen per contrarestar dies com els d'ahir. Serveixen perquè l'equip

continuï fort mentalment i ningú pari de córrer, treballar i lluitar fins al final. A excepció del Llevant, qualsevol es canviaria pel Girona. La situació és privilegiada però no s'hi val a relaxar-se, un partit com el d'ahir podia passar en qualsevol moment.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/20/cap-problema-podia-passar/835575.html?utm_source=rss